No. 90. DONDERDAG 28 JULIJ. 1859.

ZES EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN der provincie Drenthe, brengen door deze ter algemeene kennis, dat, ter zake van te doene herstellingen aan de sluizen op de Drentsche Hoofdvaart, dat kanaal *van en met Maandag den achtsten tot en met Zondag den acht en twintigsten Augustus aanstaande* voor de scheepvaart zal zijn gesloten.

En zal deze ten vermelden einde worden opgenomen in de *Provinciale Drentsche en Asser* en *Meppeler Couranten*.

Assen den 22 Julij 1859.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK, Voorzitter.
W. H: HOFSTEDE, Griffier.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

28 Julij

In Italie is men nog steeds ontevreden over den vrede van Villafranca; vooral is dit het geval met Modena, Toscane en Parma, waar de bevolkingen steeds duidelijker en dringender te kennen geven, dat zij niet weder gediend zullen zijn van de Vorsten en de Vorstin, die weggegaan zijn.

Wel bieden deze, zegt men, aan, om aan hunne vroegere onderdanen eene constitutie te geven, maar de Italianen weten, wat zulke aanbiedingen gelden; de vorige Koning van Napels heeft ook eens door nood gedrongen, eene constitutie aan zijn volk beloofd, ja zelfs gegeven, maar toen hij weder vast op den troon zat, trok hij dezelve weder in.

De *Monitore Toscano* bevat o. a. een artikel, waarin gezegd wordt.

„Ja, Toscanen wapent zich en het moet zich wapenen, omdat het den ergsten zijner vijanden, den verwonnene van Solferino, moet afweren, zoo hij soms weer den troon van Toscanen mogt willen beklimmen. De steden moeten zich wapenen en als de klok zal luiden, moeten de landbewoners zich wapenen met zeisen en met al wat zij maar vinden kunnen, ten einde met verachting den verwonnene van Solferino terug te drijven. Dat Europa wel wete, dat een beschaafd volk als het Toscaansche niet de beleediging zal verduren van heden hem tot Vorst te hebben, die gisteren met den Keizer van Oostenrijk tegen de Italiaansche legers streed.”

Men verzekert, dat de Paus, aan den aandrang van Frankrijk gehoor leenende, en de gevaren inziende, welke den Pauselijken troon bedreigen, het voorzitterschap van het Statenverbond heeft aangenomen, maar dat de verlangde hervormingen in het inwendige bestuur der Romagna hevige tegenkanting bij hem ontmoeten. De Napelsche Regering zou, naar men meldt, thans gunstiger voor het Italiaansche Statenverbond gestemd zijn.

In de Romagna is thans een groot aantal adressen ter onderteekening in omloop, waarin verklaard wordt, dat de bevolking het wereldlijk gezag niet meer in de hand der geestelijkheid wil toevertrouwd zien; het volk wil integendeel eene aanhechting van de Romagna bij Sardinie; de adressen zeggen, dat het volk de orde zal weten te handhaven, maar dat het besloten heeft, om zich tegen iederen aanval van de zijde der Zwitsersche troepen, die in dienst van den Paus zijn, met geweld te verzetten.

Kardinaal *Antonelli* heeft dd. 12 Julij tot de gezanten in het buitenland eene nota gerigt betreffende het gedrag van Sardinie, dat, zegt hij, ondanks de verzekeringen van Keizer *Napoleon* en de belofte van Koning *Victor Emmanuel*, dat hij het hem aangeboden dictatorschap over de opgestane streken niet zou aanvaarden, de onzijdigheid en het volkenregt op allerlei wijzen schandelijk geschonden heeft: door den invoer van wapenen, door het zenden van een buitengewoon commissaris, ten einde de deelneming der Legatien aan den oorlog te leiden, door het zenden van twee genie-officieren, om Ferrara te ondermijnen en te vernielen, enz.

Het nieuwe Sardinische kabinet is nu geconstitueerd. De generaal *Della Marmora*, minister-president, kan als de hervormer van het Sardinische leger beschouwd worden en heeft bij meer dan ééne gelegenheid bewezen, dat hij een even goed minister als veldheer is. *Dabormida*, de nieuwe minister van buitenl. zaken is generaal bij het wapen der artillerie en senator; hij was in 1858 in het kabinet Pinelli minister van oorlog en in 1849 gevolmagtigde voor de onderhandelingen over den vrede van Milaan, welken hij mede onderteekend heeft. Hij staat bekend als zeer anti-Oostenrijksch gezind. *Ratazzi*, de minister van binnenlandsche zaken, is een goed redenaar die soms zeer scherp zijn kan en vele vijanden heeft; in den laatsten tijd stond hij men den graaf *de Cavour* juist niet op den besten voet, doch is sedert de laatste crisis met dezen volkomen verzoend. De nieuwe minister van onderwijs graaf *Galerio Casati*, is een Milanees en ijverig unionist: in 1848 was hij het hoofd der provisionele regering te Milaan. De minister van openbare werken, de markies *Monticelli*, is een Genueesch edelman, die als een heldere kop en zeer arbeidzaam geschetst wordt. Men zegt dat de regering voornemens is het effectief van de Sardinische mee te vergrooten, en ook reeds bevelen heeft uitgevaardigd tot de onmiddelijke mobilisatie van de nationale garde in het Sardinisch Lombardijsch koningrijk.

Het concordaat tusschen Baden en den Pauselijken Stoel is geratificeerd. De aartsbisschop bekomt daarbij het regt 250 geestelijke plaatsen te begeven, terwijl de regering over omstreeks 700 plaatsen kan beschikken. Het landsheerlijke placet wordt opgeheven.

In Baden schijnt men de les vergeten te hebben, dat, wie zich aan een ander spiegelt, zich zacht spiegelt.

De verhouding tusschen Berlijn en Weenen is zeer onvriendschappelijk. Er is thans met name een punt, dat verschil uitlokt. De Keizer van Oostenrijk heeft verklaard, dat hij vrede gesloten heeft omdat de Fransche Keizer betere voorwaarden aanbood dan de bondgenooten waarop Oostenrijk had gerekend, verlangden. Dit nu wordt stellig weersproken door Pruissen, dat daartoe zijne depêches openbaar maakt, terwijl ook Engeland de bewering van Oostenrijk tegenspreekt. Is Oostenrijk dan gemystificeerd, of denkt het geheel Europa om den tuin te kunnen leiden? Het *Journal des Débats* zegt: dat lijkt wel wat op eene komedie, en de *Nord* beweert, dat Oostenrijk het verschil heeft doen ontstaan, en dat men hier wel zou mogen zeggen: *is fecit cui prodest*. (Hij heeft het gedaan, voor wien het voordelig is.)

Deze geheele zaak neemt echter een belangrijker aanzien als men bedenkt, dat een Berlijnsch blad er voor uitkomt, dat de Duitsche bond eigentlijk dood is, en het tijd wordt, dat Pruissen met eenige andere Duitsche Staten een afzonderlijken Bond daarstelle. — Pruissen heeft evenwel in Engeland een natuurlijken bondgenoot, die van meer waarde schijnt.

De door de Keizers te Villafranca geteekende vredespreliminairen, welke in de laatste dagen overal in Europa zooveel onrust en beweging veroorzaakt hebben, luiden, naar iemand zegt, die meent goed onderrigt te zijn, aldus:

„Tusschen Z. M den Keizer van Oostenrijk en Z. M den Keizer der Franschen is het navolgende overeengekomen.

„De beide souvereinen zullen de oprigting van eene Italiaansche confederatie begunstigen.

„Deze confederatie zal zijn onder het voorzitterschap, eershalve, van den H. Vader.

„De Keizer van Oostenrijk staat af aan den Keizer der Franschen zijne regten op Lombardije, met uizondering van de vestingen Mantua en Peschiera, derwijze, dat de lijn van afscheiding van de Oostenrijksche bezittingen uitgaat van het uiterste punt der werken van Peschiera, zich regtstreeks uitstrekt langs de Mincio tot Legracie; van daar door Starzarola en Lusano tot de Po; vanwaar de tegenwoordige frontieren de grensscheiding van Oostenrijk zullen uitmaken. De Keizer der Franschen zal het afgestane grondgebied aan den Koning van Sardinie overgeven.

„Venetie zal deel uitmaken van de Italiaansche confederatie, maar onder de kroon verblijven van den Keizer van Oostenrijk.

„De groothertog van Toskane en de hertog van Modena keeren naar hunne staten terug, met de uitvaardiging van eene algemeene amnestie

„De beide Keizers zullen den Heiligen Vader uitnoodigen, om de onvermijdelijk vereischte hervormingen in zijne Staten in te voeren.

„Van weerskanten wordt eene volledige en algeheele amnestie toegekend aan de personen, welke bij de jongste gebeurtenissen op het grondgebied der oorlogvoerende magten aan vervolging zijn blootgesteld geweest.”

De ongerustheid welke de rede van den Keizer der Franschen verwekt heeft, is van geen langen duur geweest en men is reeds weder gerustgesteld

Deze verandering in de openbare meening is te weeg gebragt door de gezindheid van Engeland, hetwelk aan Frankrijk het bepaalde voorstel heeft gedaan tot algemeene ontwapening. Door de herstelde verstandhouding tusschen de beide regeringen is ook eene toenadering ontstaan. Men wil weten, dat de Keizer met lord *Cowley* een langdurig onderhoud had gehad; naar hetgeen van dit onderhoud is uitgelekt, blijkt, dat de voorstellen van Engeland door de Fransche regering gunstig zijn opgenomen.

Wij deelen nog de volgende telegrafische berigten mede:

Parijs, 25 Julij Een gerucht wil, dat de keizer binnen kort koningin *Victoria* zal bezoeken.

Men verzekert dat de groothertog van Toskane ten gunste van den erfgroothertog afstand van den troon gedaan heeft.

26 Julij. De *Moniteur* bevat het volgend artikel. „In Engeland tracht men het geloof ingang te doen vinden dat Frankrijk de oorzaak is der lasten welke het Engelsche volk ter zijner verdediging worden opgelegd. De berigten omtrent Frankrijks wapeningen zijn geheel overdreven. De vergelijking der budgets van beide staten voor de marine zal doen zien, dat men verkeerdelijk zich op die wapening beroept. Sedert 1853 is Engelands oorlogsbudget vermeerderd met 200 millioen frs, zoodat het voor 1860 650 millioen frs. bedraagt; in Frankrijk gaat het oorlogsbudget voor 1860 463 millioen frs. niet te boven, men mag dus te regt vragen of aan Frankrijk en zijne aanzienlijke wapening de buitengewone lasten moeten worden toegeschreven die het Engelsche volk drukken, dan wel of die niet aan andere oorzaken moeten worden toegeschreven

Weenen, 26 Julij. De *Wiener Ztg* bevat een afschrift van de depêche van graaf *v. Rechberg* aan baron *Kollner*, en voegt daarbij de mededeeling, dat de door de *Preutz. Ztg* openbaar gemaakte depêches niet aan de keizerlijke regering zijn medegedeeld, maar slechts kennis is gegeven van het voornemen om eene bemiddeling tot stand te brengen.

Bern, 25 Julij. De conferentien der drie Mogendheden zullen waarschijnlijk tegen het einde dezer maand te Zurich plaats vinden; zij zullen zeer spoedig zijn afgeloopen.

Londen, 25 Julij. Tengevolge van heden in de zitting van het Hoogerhuis door lord *Lyndhurst* gedane vragen nopens de verdedigingsmiddelen van Engeland en de gemaakte krijgstoerustingen, beloofde de Minister van Staat voor oorlog te zullen overgaan tot de benoeming eener gemengde commissie, welke in last zou hebben een onderzoek in te stellen ten aanzien der verdedigingsmiddelen van Engeland en daarover een rapport uit te brengen.

De *Times* verdedigt heden Pruissens bemiddelingspolitiek tegen de aanvallen van Oostenrijk, en noemt haar verstandig en rijk in gevolgen.

—

Wij deelen aan onze lezers het vervolg mede van het kort levensberigt van Louis Napoleon.

Louis Napoleon, altijd rustig te Londen vertoevende, werd andermaal in vijf departementen tot lid der Nationale vergadering verkozen en gehoorzaamde aan die roeping.

Op 26 September verscheen hij in de vergadering, hield eene zeer onbeduidende toespraak en verscheen vervolgens zelden in de vergadering. Zijne plaats koos hij op de bovenste banken der linkerzijde, in de vijfde rij, onder de groep, die den naam droeg van Bergpartij, en wel onmiddelijk achter zijn voormaligen leermeester *Vieillard*.

Onder de leden der Vergadering werd op de meest verschillende wijze over hem gesproken en zijne tegenstanders vermaakten zich dikwijls spottend met zijne handgrepen van Straatsburg en Boulogne, met de geschiedenis van den tamgemaakten arend (Frankrijks oorlogszinnebeeld), met zijne verbanning, zijne geschriften, b.v. over de suiker, enz. enz., terwijl vele dagbladen hem bespotten. Ook zijn uiterlijk maakte weinig indruk. Hij is van middelbare grootte, bleek, stijf en als zonder leven, heeft een mat oog en een zwaren knevel, die den lach verbergt, als hij nog eens mogt lagchen. Zijne uitspraak is eenigzins slepend en heeft iets Duitsch.

Louis Napoleon zweeg bij al dat gesnap — hij scheen

De Verteller, enz.

DOE WEL EN VREES NIEMAND.
Eene Episode uit het leven van M. Adrz. DE RUYTER.

Voordat de Ruijter in dienst der staten van ons land trad, voer hij een tijd lang als schipper voor een koopman, wiens waren hij te koop moest aanbieden. Hij deed dit, even als alles, met den grootsten ijver en toonde ook toen reeds, dat hij, waar zulks noodig was, met dien moed en die onverschrokkenheid wist te handelen, die steeds het kenmerk van zijne beroemde loopbaan zijn geweest.

Op een zijner togten had hij in last, eene lading laken en andere waren te Sallée, in het koningrijk Marokko, te verkoopen. Hij stalde zijne goederen, naar de gewoonte dier Oostersche stad op de markt uit, en het debiet ging naar wensch, toen hem onverwachts iets overkwam, dat niet alleen het goed zijns meesters, maar ook zijn leven in het grootste gevaar bragt.

Op de markt bevond zich namelijk het opperhoofd der stad, die, na zijne waren bezigtigd te hebben, naar den prijs van een fraai stuk kastanjebruin laken vroeg. De Ruyter eischte 80 daalders. „Tachtig daalders?” antwoordde de Oosterling. „Denkt gij, dat ik dwaas ben? Ik geef er u 30 en wil het daarvoor hebben.”

„Vergeef mij” zeide de Ruyter beleefd, „mijne stoutmoedigheid, daar ik u moet bedanken voor uw aanbod.”

„Ik wil en moet het echter voor dien prijs hebben.”

„En ik” zeide de Ruyter stout, „zal het geen penning onder de 80 daalders geven. Het voegt mij niet, het goed mijns patroons onder de waarde te verkoopen.”

„Mensch! weet gij met wien gij spreekt? weet gij wel dat ik de magt heb, om u uw goed af te nemen en u als den minsten mijner slaven te laten dood ransselen?”

„Ik weet het en toch, al bood gij mij 79 daalders, zou ik het goed niet afstaan. Mag ik het u aanbieden als een geschenk, zoo zal het mij vereeren en dit kan ik ver-

weder **dood**, hoewel wetende, dat hij **leefde**.

't Was voor hem geen geheim, dat Frankrijk sympathie had voor zijn naam — de tijd zou zijn bondgenoot zijn.

De Fransche staatsregeling was eindelijk gereed.

Een harer belangrijkste artikelen luidde: „aan 't hoofd der regering staat een President, verkozen door het Volk voor den tijd van 4 jaar."

Al dadelijk werden voor die waardigheid gedoodverfd: *Cavaignac, Louis Napoleon, Lamartine, Ledru Rollin* en *Raspail*. *Louis Napoleon* was de candidaat der landlieden en der armee. De naam *Napoleon* werkte nog met too verkracht. Die een anderen candidaat noemde — men schudde het hoofd en riep of dacht: *Napoleon*. Zelfs de aanhang van *Louis Philippe* werkte voor den Prins, denkende: „hij is zoo onbeduidend, dat hij de terugkomst van den verdreven Koning mogelijk maakt en bespoedigt."

Anderen, zooals Maarschalk *Bugeaud*, kozen zijne partij, uit afgunst tegen *Cavaignac*.

Louis Napoleon zweeg, maar lette wel op de teekenen en gebeurtenissen des tijds.

Eene bijzondere gebeurtenis kwam zijne plannen te stade — de Paus vlugtte. *Cavaignac* haastte zich het opperhoofd der catholieke kerk te helpen, ten einde de geestelijkheid te winnen. Ook *Napoleon, Cavaignac's* doel begrijpende, betuigde zijne sympathie voor de kerk en verklaarde zich op de ondubbelzinnigste wijze tegen de revolutionaire handelingen van zijn Neef *Canino*.

In weerwil van dat alles, werd *Louis Napoleon* bij de beschaafde klasse gehouden voor iemand zonder verstand.

Op 10 December had de verkiezing plaats van een president, en ziet, uit alle stembussen kwam de naam: *Napoleon*. Vijf millioen stemmen droegen dien naam, terwijl *Cavaignac* $1\frac{1}{2}$, *Ledru Rollin* $\frac{1}{2}$ millioen en *Lamartine* slechts 20 000 stemmen verkregen.

Lamartine slechts 20.000!

Hoe dankbaar is het volk!

Tien dagen later, op 20 December, hield de Nationale Vergadering eene openbare zitting.

De verkozene, ja men mogt zeggen, de uitverkorene des Volks zou worden beëedigd en gehuldigd, terwijl eene aanzienlijke krijgsmagt het locaal der zittingen omringde. Onder groote indrukwekkende stilte verhief zich de president *Marrast* en liet zich — hij sprak tot *negen honderd* volksvertegenwoordigers — aldus hooren:

„In den naam des Franschen volks:

„Naardien de burger *Karel Lodewijk Napoleon Bonaparte*, geboren te Parijs, de door de § 44 der Constitutie voorgeschrevene voorwaarden der verkiesbaarheid vervult; naardien hij, bij de in den geheelen omvang der republiek plaats gehad hebbende stemming tot de verkiezing eens Presidents, de volstrekte meerderheid van stemmen heeft bekomen, — zoo verklaart hem de nationale vergadering, op grond der artikels 47 en 48 der Constitutie, van den huidigen dag af tot den tweeden Zondag in Mei van het jaar 1852, tot President der republiek."

Er ontstond eene beweging op de banken en op de met toeschouwers gevulde tribunes, en de President der constituerende vergadering, voegde er bij: „Overeenkomstig den inhoud van het besluit, roep ik den burger President der republiek op, om zich op de tribune te begeven en den *eed* af te leggen."

Naauwelijks was dit gesproken, of er ontstond eene beweging op de publieke tribunes, die echter spoedig werd gestuit, toen de president vervolgde: „overeenkomstig den inhoud van dit besluit roep ik den burger-president der republiek op, ten einde zich op de tribune te begeven en den eed af te leggen."

De Volksvertegenwoordigers, die de gangen bezetten, gingen ter zijde om den doorgang vrij te maken voor den eersten magistraatpersoon der Republiek. 't Was omstreeks 4 uur des middags, en 't werd reeds donker in de groote zaal; de kroonlichten werden ontstoken en de bedienden bragten de lampen op de tribune. Nu wenkte de President en onmiddelijk verscheen een jong man, in 't zwart gekleed, met het kruis en het groote lint van het legioen van eer en beklom vlug de tribune.

Aller oog rigtte zich op dien man.

't Was *Louis Napoleon*.

Zijn gelaat was als altijd bleek en de magere, hoekige trekken kwamen door het licht nog scherper uit. Over het smalle voorhoofd viel een gekroesde haarlok in de rigting van den grooten dikken neus. Zijn oog was zonder vuur, zijne houding gedwongen.

't Was de burger *Karel Louis Napoleon Bonaparte*.

Gedurende het gedruisch, dat zijne komst in de zaal te weeg bragt, bleef hij eenige oogenblikken onbewegelijk op de tribune staan, met de regterhand in den digt geknoopten overrok. De president herstelde met zijne hamer de stilte en zeide: „thans zal ik het formulier van den eed voorlezen."

Dat formulier luidde:

„In de tegenwoordigheid Gods en van het door de Nationale Vergadering vertegenwoordigde volk zweer ik trouw aan de vrije en ondeelbare democratische Republiek, en beloof ik al de pligten te vervullen, die de constitutie mij oplegt."

Louis Napoleon stak de regterhand op en zeide: „*ik zweer het!*"

Hierop vervolgde de President der Vergadering: „Wij nemen God en de menschen tot getuige van den afgelegden eed. De Nationale Vergadering beveelt, dat bij in het protocol der tegenwoordige zitting opgenomen, in den *Moniteur* geplaatst en in den vorm der wetgevende acten publiek gemaakt en aangeplakt zal worden."

De plegtigheid was afgeloopen — dacht men.

Niet alzoo. *Louis Napoleon*, President der Fransche Republiek, verzocht het woord.

Eensklaps heerschte er de diepste stilte. Elk hoopte hem te verstaan en geen woord te verliezen. *Louis Napoleon* ontvouwde een papier en las:

„Ik wil, zoo als gij, burgervertegenwoordigers, de maatschappij weder een vasten grondslag geven, de democratische instellingen bevestigen, en alle middelen en wegen opsporen, welke geschikt zijn, om het lijden van het edele en schrandere volk te verzachten, dat mij zulk een schitterend bewijs van zijn vertrouwen geschonken heeft. Het nieuwe bestuur moet bij de aanvaarding der regeringszaken, het vorige voor de inspanningen danken welke het heeft in het werk gesteld, om zijnen opvolger het gezag onverzwakt over te geven, en de openbare rust te handhaven. De handelwijze van den hoogvereerden Generaal *Cavaignac* is de regtschapenheid zijns karakters en des pligtbesefs waardig geweest, 't welk de eerste deugd van het hoofd van eenen Staat moet zijn."

Een algemeen gejuich ging er in de Vergadering op en toen dit gestild was, vervolgde de nieuwe president:

„De wil der natie en de eed, dien ik heb afgelegd, schetsen mij mijn toekomstig gedrag. Mijn pligt is mij voorgeschreven, ik zal hem als *man van eer* vervullen. Ik zal iedereen, die het zou willen beproeven, om dat gene, wat Frankrijk heeft vastgesteld, op onwettigen weg te veranderen, als een vijand des vaderlands beschouwen."

Dat was bondig en de geheele Vergadering bekroonde die toespraak en die beloften met een daverend: „*leve de Republiek!*"

Staande bragt zij *Louis Napoleon* die hulde.

Frankrijks president verliet daarop de tribune, ging onmiddelijk naar generaal *Cavaignac* en reikte dezen de hand. Eenigzins onwillig beantwoordde de krijgsheld die beleefdheid, en dit werd door hen, die op 's Prinsen gelaat opregte deelneming meenden te lezen, euvel opgenomen.

De nieuwe preident reed daarop in zijne ambtskoets naar het paleis „*Elysée*" en benoemde onmiddelijk zijne Ministers.

Maarschalk *Bugeaud* werd opperbevelhebber van het leger en *Jerôme*, ex-Koning van Westfalen, gouverneur der Invaliden. De partijen smolten ineen — alles bleef rustig. Zelden constitueerde zich zóó stil eene Regering. De clubs werden onderdrukt en een gedeelte der mobiele garde ontbonden, de moordenaar van generaal *Brea* ontdekt veroordeeld en (tot voldoening der armee) onthoofd en de socialisten *Blanqui*, *Raspail* enz. veroordeeld.

Frankrijk haalde vrijer adem — het was verlost uit den muil van het socialismus.

Ook de kerk stelde zich gerust, want *Louis Napoleon* toonde zich kerkelijk, na verkondigd te hebben, dat hij Frankrijk's geluk wilde bevestigen op de grondslagen der godsdienst. De Franschman vergat alles en verheugde zich in eene goede toekomst, want het had een hoofd en *Louis Napoleon* verliet zich op de boeren en op de armee, en Europa was tevreden, omdat het zich zag verlost van de rooverijen van het communismus.

Napoleon liet eerst weinig van zich hooren. 't Scheen, dat hij de kunst van te regeren zocht in te **zwijgen**. Uitwendig scheen hij dood en zoo deed hij zich opmerken te midden van den spreeklustigen kring, die zich om hem bewoog, een kring, die gewoon en verlekkerd was op vurige parlementaire redevoeringen.

Napoleon had een Ministerraad, die meende iets te zeggen te hebben en verantwoordelijk te zijn. Hij zelf zat in den voorzittersstoel. Zelden sprak hij in de Vergaderingen van den raad. Hij liet de Ministers redeneren en maakte inmidels mannetjes van papier of teekende mannetjes op de acten.

Zeer karakteristiek.

Waren de Ministers in zijne oogen slechts mannetjes van papier en stonden zij slechts *op* de acten, tot wier zamenstelling zij niet werden geroepen?

De zwijgende *Napoleon* was weldra in veler oog een verstandige *Napoleon*, en toen hij die opinie gewonnen had, veroverde hij ook de geestelijkheid.

Met de landlieden, de soldaten en de priesters zou hij onbepaald meester zijn.

Dat was goed gezien!

EINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.
Tweede Kamer

Zitting van 26 *Julij*. In deze zitting is na langdurige discussie met 47 tegen 17 stemmen *aangenomen* het voorstel van de zes leden, om de behandeling van het ontwerp betreffende den Noorder-spoorweg tot den aanvang der volgende zitting te verdagen. De regering had de beslissing aan de kamer overgelaten

De motie van den heer *Dirks* om het ontwerp betreffende de Noorder spoorwegen in de volgende zitting zonder nader onderzoek te behandelen, is *verworpen* met 51 tegen 10 stemmen, vooral op grond, dat men de regering in de gelegenheid wil stellen om, zoo mogelijk, sommige bezwaren tegen de Noorder-spoorwegen uit den weg te ruimen.

Tegen het voorstel tot uitstel de heeren *Wijbenga Gevers, Wintgens, Idserda, Hugenholtz v. d. Veen, Fijcklama, Westerhoff Taets, Reinders Hoekwater, Dirks, Blaupot ten Cate, Sloet, Zijlker, v. Heyden Reinestein*, en *v. Reenen*.

— Men verneemt, dat Z. M. den Koning geweigerd heeft magtiging te verleenen tot aanvaarding van het legaat, door wijlen den heer *G. A Verburgh* te Lienden, aan de herv. gemeente aldaar vermaakt voor het beroepen van een tweeden (orthodoxen) predikant.

— Door den sekretaris van den raad van bestuur der koninklijke akademie te Delft is het volgende adres aan Z. M. ingediend:

„Aan Z M. den Koning.

Sire!

„Geeft eerbiedig te kennen enz.,

„dat hij sedert de indiening aan Uwe Majesteit van zijn adres in dato 10 Julij ll., gelegenheid heeft gehad daarover het gevoelen te leeren kennen, niet alleen van zijne naaste betrekkingen en vrienden, maar ook van anderen bevoegd om daarover te oordeelen, en dat dit oordeel hem niet gunstig is;

„dat hij ook zelf, tot bedaarder gemoedsstemming teruggekeerd, eene daad moet veroordeelen, hem, als het ware, door den loop der gebeurtenissen afgeperst, en dat hij dus, zoowel gehoor gevende aan den welmeenenden raad van anderen als aan zijne eigene overtuiging, niet aarzelt Uwe Majesteit ook in het openbaar te betuigen, dat het hem grootelijks leed doet, te zijn overgegaan tot eene daad die bij niemand goedkeuring vindt;

„dat hij het niet gepast acht, aan Uwe Majesteit den loop dier gebeurtenissen te ontvouwen en in het breede te ontwikkelen, om zich alzoo te verontschuldigen; maar veeleer rekent op de Koninklijke edelmoedigheid en regtvaardigheid die bijna twintigjarige trouwe en veelal zware diensten, meer zal doen wegen dan een enkele overijlde stap en dat hij dus Uwe Majesteit eerbiedigltjk verzoekt het bovenaangehaald adres te beschouwen als niet door hem ingezonden en hem de gevolgen daarvan niet toe te rekenen.

„'t Welk doende enz.

„Sire!

„van Uwe Majesteit de getrouwe onderdaan,

„Delft, 21 Julij 1859. Dr. W. L. OVERDUYN."

— Volgens berigt van Terschelling zijn ll. Donderdag en Vrijdag uit *the Lutine* geborgen, door de helm- en klokduikers, 355 heele Spaansche matten, 7 halve dito en 8 kwart dito, 1 Fransche kroon, 1 Hamburger shilling, eenig wrakhout, koper en verdere kleinigheden.

De duikertoestel is Vrijdag in werking geweest en gedurende vier uren onder water gebleven. De 3 personen welke zich daarin bevonden, hebben medegebragt 103 Spaansche matten, eenig roestkorst, bladkoper en een zilveren theelepeltje, onder bovenstaande opgaaf begrepen.

— Alle miliciens der ligtingen 1856 en 1857, onverschillig of zij gedesigneerd waren te kamperen of reeds gekampeerd zijn, zullen op 1 Augustus e.k. met groot verlof naar hunne haardsteden vertrekken,

— Naar men verneemt, is door den Minister van Oorlog eene aanschrijving gerigt aan de chefs der korpsen, ten einde eene poging te doen, vóór dat de miliciens der ligtingen van 1856 en 1857 met groot verlof huiswaarts keeren, hen te vragen, of zij ook genegen zijn eene vrijwillige verbindtenis bij het Oost-Indische leger van te gaan. Tot dat einde zullen die miliciens bekend worden gemaakt met de voorwaarden, welke aan de dienst in Indie zijn verbonden. Deze maatregel heeft vooral plaats uit aanmerking van de behoefte aan Nederlandsche militairen bij het leger in gemelde gewesten.

— Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Wildervank c, a den heer *J. Manden*, thans ontvanger der dir. belastingen en accijnsen te Termunterzijl.

— Te Ambt-Vollenhove is maandag S. K. H., boerenknecht, plotseling overleden. Men schrijft dezen onverwachten dood toe aan te sterke verkoeling bij de groote hitte, door het onmatig gebruik van koude karnemelk en

---

antwoorden. Om echter de markt te bederven, dat kan en zal ik niet."

„Men hale de wacht" riep het opperhoofd in de grootste woede „zij make zich van dezen christenhond meester en dan zal hij leeren, wien hij durft te trotseren."

„En waartoe die wacht? ben ik niet weerloos en in uwe magt?"

Op dit oogenblik trad echter de broeder van het opperhoofd tusschen beide. Hij smeekte hem, niet overijld te handelen en den Christen, die zoo trouw en stoutmoedig de belangen zijns meesters verdedigde, veeleer als een man van eer te behandelen.

„Behoeft gij mij zulks te zeggen?" hernam het opperhoofd; „het is jammer, dat die man een Christen is. En zich daarop tot de Ruyter wendende, zeide hij „welaan schipper! ik gun u nog eenige minuten tijd tot bedenken. Neemt gij intusschen geen ander besluit, dan ziet gij nooit uw vaderland weder. Mannen! blijft hem goed bewaken."

De Ruyter zette zich gelaten bij zijne waren neder. Na een oogenblik wachtens, kwam de broeder van het opperhoofd hem dringend aanraden, hem niet te tergen, daar zijne woede grenzeloos was.

„Voor mij," sprak de moedige held, „kan niets vreeselijker zijn dan tegen mijne pligt te handelen. Ik heb immers gedaan wat ik **moest** doen? Wil nw broeder mij ter dood laten brengen, ik ben op alles voorbereid. Hier of op zee is toch eigenlijk hetzelfde."

Het opperhoofd naderde daarop onzen held.

„Nu Christen! wat hebt gij besloten? wilt gij mij het laken voor 30 daalders laten!"

„Behoud het als geschenk, hernam de Ruyter, „de prijs blijft onveranderd."

„Bij Allah! dat is geen trots: dat is onwankelbare standvastigheid, dat is grootheid van ziel."

Hierop wendde zich het opperhoofd tot zijn gevolg en zeide:

„Ziet, hoe trouw hij zijn heer dient." En daarop naar de Ruyter gaande, zeide hij: Hier leg ik mijne hand op uwe borst; leg ook gij uwe hand op de mijne. God beware mij, dat ik ook het geringste haar op uw hoofd zoude krenken. Maar neem dit teeken. bij ons het teeken der liefde, met gelijke liefde op. Van dit uur af is ieder mijn vijand, die u slechts donker aanziet en wie uwer dezen man het minste leed doet, ja wie hem niet helpt als hij iets begeert, die wete dat hij met mij te doen heeft. In deze beurs is de som, die gij verlangt, geeft mij dus het laken en ik zal er mij een feestkleed van laten maken, tot herinnering aan uwen moed en uwe grootheid."

Van dat oogenblik af genoot de Ruyter niet alleen de gunst des opperhoofds, maar ook eene zoo algemeene liefde bij de Mooren, dat zij later met het inkoopen op hem wachtten, en dan werden hem zijne ladingen zoo spoedig afgekocht, dat hij dikwijls twee reizen in denzelfden tijd deed, dien anderen voor eene enkele noodig hadden.

— In het *Tijdschrift voor Staatshuishoudkunde en Statistiek* leest men:

„Voor eenige jaren stelde men zich in Europa de uit-

dikwerf vlottemelk.

— Vrijdag jl. heeft te 's Hage de arrestatie plaats gehad van een voor de maatschappij zeer gevaarlijk persoon. De aanleiding daartoe was het navolgende: Op 8 dezer trad in eene herberg onder Wassenaar aan den Leidschen weg iemand binnen en vroeg aan de waardin, die zich, bij afwezigheid van haren man, met hare hoogbejaarde moeder alleen in huis bevond, om een kruik bier. De vrouw zich naar den kelder begeven hebbende, om het bestelde te halen, wierp de bezoeker het luik, waardoor zij naar beneden gegaan was, digt, haar toeroepende, dat hij haar zou vermoorden, indien zij het waagde er uit te komen. De waardin, eene moedige vrouw, liet zich daardoor niet afschrikken, kwam door het luik weer boven, greep den booswicht bij de keel, doch werd door hem weder naar beneden gedrongen, hetgeen haar echter den moed niet ontnam, om nogmaals het luik te openen en te voorschijn te komen. De indringer, eindelijk ziende, dat hier met geweld niets te verrigten was, ging weg, na zich door de vrouw eerst nog een brood te hebben doen geven. Naar men verneemt, is de gearresteerde reeds tot bekentenis gekomen. Hij was eerst onlangs uit de strafgevangenis te Leeuwarden ontslagen, alwaar hij, na de straf van geeseling en brandmerk te hebben ondergaan, 20 jaren had doorgebragt.

— Jhr. *M. Salvador* schrijft uit Mannheim aan de kiezers te Haarlem, dat hij bij benoeming tot lid van den Raad het mandaat zal aannemen en pogingen zal aanwenden bij de Hooge Regering, om aan zijn burgerpligt ten spoedigste met naauwgezetheid te kunnen voldoen.

— Ieder heeft zoo zijn stokpaardjen, zijne liefhebberij De liefhebberij van *Willem I* was het aanmoedigen der nijverheid; van den ridderlijken *Willem II* het begunstigen van wetenschap en kunst; *Willem III* beoefent de piscicultuur, en onze Kroonprins schijnt zijne liefhebberij te stellen in het dresseren van Engelsche paarden, waarom hij reeds al zijne Hollandsche bedienden heeft weggezonden en door Engelsche vervangen, zoodat men thans in de prinselijke stallen niets anders hoort dan *verjwel* of *goddam*.

's Gravenhage, 25 Julij. De Koning is gisteren avond van het Loo in deze stad aangekomen. Z. M. zal tot aanstaanden zondag morgen alhier verblijven en zich alsdan naar H. M. de Koningin-moeder te Soestdijk begeven, om van daar met H. M. naar Weimar te vertrekken Van daar gaat Z M. naar de badplaats Wiesbaden.

27 Julij. De Tweede Kamer heeft heden aangenomen de conclusie van de Commissie nopens de jaarverslagen betrekkelijk Oost-Indie over 1856, strekkende om nadere inlichtingen en medelingen te ontvangen, welke conclusie door den Minister van Koloniën herhaaldelijk is bestreden

Nadat al de overige nog aan de orde zijnde punten waren afgehaald, is de Kamer tot nadere bijeenroeping uiteengegaan. De werkzaamheden voor dit zittingjaar zijn hiermede waarschijnlijk geëindigd.

Breda, 24 Julij. Men verneemt, dat dezer dagen de sergeant *Bourbon*, alhier bij het 6e regt. inf. in garnizoen, de zoon van den te Delft gestorven *Bourbon*, eene uitvinding heeft gedaan, die het rijk eenige duizende gulden kan besparen. Hij heeft nl. een kogel weten zamen te stellen, die in onze gewone infanterie-geweren met dezelfde juistheid kan gebragt worden als de nieuwe kogels in de minié- of Nederl. tirailleurgeweren. Men verzekert, dat hij die vinding reeds aan het ministerie heeft kenbaar gemaakt, en dat diensvolgens het veranderen van onze gewone in tirailleurgeweren voorloopig aan de constructie is uitgesteld.

* **Nieuwediep**. 25 Julij. Een verschikkelijke ramp heeft heden avond eene algemeene verslagenheid alhier te weeg gebragt. Aan boord van de exercitie-kanonneerboot Propatria, kommandant *Gobius*, moeten, door het springen van een zwaar stuk geschut, zeven man gedood en vijf zwaar gekwetst zijn geraakt. De ijzingwekkende omstandigheden zijn nog niet genoeg in haren geheelen omvang bekend om ze met zekerheid mede te deelen. De kanonneerboot is heden avond naar binnen geboegseerd, om de dooden en gekwetsten naar het hospitaal te kunnen vervoeren. De kommandant, een allerverdienstelijkst zeeofficier, moet bij de ramp ook zijn omgekomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Eene particuliere correspondentie uit Parijs aan de *Amst. Ct.* d.d. 23 dezer, bevat o.a. het volgende:

„De aandacht is thans het meest gevestigd op de debatten in het Britsche Parlement. De heden ontvangen berigten des betreffende luiden iets gunstiger. Men moet erkennen en goedkeuren, dat het tegenwoordig ministerie tegenover Frankrijk een geheel andere politiek volgt dan die van het kabinet *Derby*. Lord *John Russell* en Lord *Palmerston* hebben zich, in antwoord op de openlijke vijandelijke taal der Tories, borg gesteld voor de vredelievende inzigten der Fransche Regering, en de meerderheid des Britschen volks hecht haar zegel aan deze houding der nieuwe Ministers. Doch de oppositie houdt zich niet voor geslagen; zij zal hare aanvallen voortzetten en juist daarin ligt het gevaar.

„Overigens is de verkoeling tusschen de hoven van Frankrijk en Engeland voor niemand meer een geheim, en wie er nog aan twijfelt, wordt door het u bekende artikel in het *Journal des Débats* tot andere gedachten gebragt. Genoemd blad kan men waarlijk niet beschuldigen Engeland vijandig te zijn, en dus moeten er zwaarwigtige redenen bestaan, wanneer in zijne kolommen de aangelegenheid der anglo-fransche alliantie zoo behandeld wordt als in het nommer van eergisteren.

— De schaarslijpers te Parijs hebben een buitengemeen aanzienlijke verhooging van loon voor hunne verrigtingen gevraagd, en hiervan is eene aanklagt bij de justitie het gevolg geweest.

— Naar men zegt, was de Keizer op de receptie van het korps diplomatiek te Saint-Cloud in zeer ontevreden stemming, en sprak hij de bekende woorden op zeer luiden en driftigen toon. Voorts wordt verzekerd, dat in den volzin: „l'Europe a été *en général* si injuste envers moi„, zooals de *Moniteur* dien vermeldt, niet juist 's Keizers gezegde is weêrgegeven, daar *Napoleon* de woorden *en général* niet geuit heeft. Tot de vertegenwoordigers van Saxen en Beijern zou hij zich gewend hebben met de lakonieke vraag: „Eh bien, messieurs, étes-vous assurés ?„

— De *Moniteur de l' Armee* bevat de volgende bijzonderheden uit het leven der bekende heldin *Angelique Duchemin* die dezer dagen in het Hotel des Invalides is overleden: Deze buitengewone vrouw, wier vader en broeders tot den militairen stand behoorden, in eene legerplaats geboren in de soldatenwereld opgevoed en tijdens een veldtogt in een kamp gehuwd, werd door generaal *Casabianca* in 1792, in weerwil harer sexe, bij het 42ste regement infanterie als soldaat in dienst genomen. Als zoodanig nam zij deel aan onderscheidene veldtogten, in welke zij zich door hare kordaatheid zoo gunstig onderscheidde, dat zij tot korporaal werd aangesteld. Bij den aanval op de forten te Gesco fungeerde zij als sergeant en kreeg bij die gelegenheid twee wonden, waardoor hare dapperheid zoodanig werd aangevuurd, dat zij zich nog denzelfden nacht te voet naar het nabijgelegen Calvi begaf, alwaar zij eene nieuwe hoeveelheid kruid voor hare manschappen aanvroeg en een zestigtal vrouwen wapende, aan welker hoofd zij den volgenden morgen weder bij de batterijen stond. Alleen ten gevolge dezer kloeke daad mogt het gelukken de verdediging der forten nog 48 uren te rekken en den vijand eindelijk af te slaan. Later bij het beleg van Calvi, werd haar de verdediging van een bastion opgedragen, waarbij zij in persoon een 16 ponder bestuurde. In dien strijd werd zij evenwel zoo zwaar gewond, dat zij genoodzaakt was, de millitaire loopbaan te verlaten. Zij werd toen in het Hotel des Invalides opgenomen. Iwaar zij den rang van tweeden luitenant verkreeg en later door keizer *Napoleon III* met het kruis van het legioen van eer en de St. Helena-medaille werd begiftigd

„Het voorbeeld dezer heldin„, zoo voegt het blad er bij, „moest in een tijd als de onze wel navolging vinden, en wij zien dan ook met een zekeren trots in het keizerlijk decreet van 17 Junij jl., — geteekend in het hoofdkwartier te Travagliato — de namen van twee andere vrouwen figureren, aan welke, wegens betoonden moed in de slag bij Magenta, de militaire medaille is toegekend. De eene is de marketentster *Rossini* bij het regement Zouaven der keizerlijke garde, de andere is *Madelaine Trimoreau*, cantine-houdster bij het 2de regement Zouaven. Deze laatste had in genoemden veldslag drie wonden gekregen.

ENGELAND.

Men verwacht, dat *the Great Eastern* binnen eene maand gereed zal zijn, om de Atlantische zee te kiezen. Zijne drie ijzeren masten rezen 122 voet boven het hoogste dek; hun diameter is 3 voet 6 duim tot op 70 voet hoogte, waar de middellijn afneemt tot op 2 voet 6 duim aan het boveneinde. De drie houten masten zijn niet gebouwde masten, maar alleen stokken. De voor- en de tweede mast zijn 140 voet hoog met 34 duim middellijn op het dek; de derde mast is 122 voet hoog en heeft dezelfde middellijn. De boomen, waarvan deze masten zijn gemaakt, behoorden tot de bosschen van Nieuw-Zeeland. Het schip is afgescheiden in vakken, die zoo waterdigt zijn, dat, toen eenige dagen geleden het voorste vak met 7000 ton water gevuld was, dat uit de rivier gepompt werd, geen droppel in het naaste vak doordrong. Het doel van dit vullen met water was, om den achtersteven te doen rijzen, ten einde de schroef aan te brengen. Het schip daalde aan den boeg 11 voet en rees aan de achterzijde 7 voet, zoodat de kiel gedeeltelijk boven water kwam, zonder dat het schip een duim afweek. De machine voor de raderen zal denkelijk binnen eene week gereed zijn Overigens is alles op de bestemde plaats, en jl. donderdag werden de ketels voor het eerst gestoomd. Bij het van stapel loopen kostte het schip reeds 640.000 p. st., welke som tot 970 000 p. st. zal klimmen, alvorens het in zee is. Het is echter waarschijnlijk, dat het geheele bedrag 1.000.000 pd st. (12 millioen gulden) zal zijn, alvorens alles gereed is.

— Bij de behandeling van policie-overtredingen in *Lambeth Court* is gebleken, dat er te Londen personen zijn, die vet smelten, dat zij naar Holland verschepen en dan van daar „als boter„ derwaarts doen terugkeeren. De *Globe* meent tegen deze praktijken te moeten waarschuwen.

DUITSCHLAND.

Op den Sonnstein, een berg in de nabijheid van Orth en Traunkirchen, werd in den nacht van 20 dezer, tijdens een geweldig onweder, door den bliksem een bosch in brand gestoken en groote kalkmassa's die door den gloed losraakten, en met een vreeselijk geraas naar beneden rolden met de br dende boomstammen een gedeelte van Traunkirchen be gden. Men was bij het afzenden van het berigt ijverig bezig, om de stad zoo mogelijk voor ondergang te behoeden.

— In den nacht van 23 op 24 Julij is, na een kortstondig onweder, de groote schouwburg te Keulen in brand geraakt en ten eenemale in de asch gelegd. De wijd en zijd rondvliegende vonken, ja de brandende kolen, die in den omtrek van het gebouw neêrvielen, dreigden allerwege met verderf. Met schier bovenmenschelijke inspanning gelukte het echter de naburige huizen grootendeels te behouden, terwijl een stroomsgewijze nederva ende regen daarbij van [illegible]geringe dienst was. Ongelukk genoeg heeft men ech[illegible] het verlies van een menschenleven te betreuren, daar de vrouw van den kastelein in de vlamm n is omgekomen. De overige leden van het gezin werden gelukkig gered. Het gebouw, dat aan action rissen toebehoorde, was verzekerd voor 36 000 thalers; ook de tooneel-inventaris, het eigendom van den directeur *l'Arronge*, was verzekerd.

ITALIE.

De bevolking van Genua heeft het volgende adres aan het Fransche leger gerigt:

„Aan het Fransche leger.

„Frankrijk heeft grootmoedig het reinste bloed zijner kinderen ten offer gebragt. Het Italiaansche volk, dat de krijgstucht en den heldenmoed bewonderde, waarmede het Fransche l er voor de zaak zijner onafhankelijkheid heeft gestreden, zal het daarvoor eeuwig dankbaar wezen.

„Indien de uitslag nog niet al onze wenschen bevredigd heeft, kunnen wij het aan dat leger niet wijten, hetwelk altoos het eerste der wereld zal zijn, en ook niet aan de edelmoedige bedoelingen van zijn roemrijk opperhoofd, maar aan de verwikkelingen die ontstaan zijn ten gevolge van de bemoeijingen der vijanden van het overwigt van Frankrijk als land van beschaving en verlichting, en als bevorderaar van de heilige zaak der volken.

„Leven de Fransche en Italiaansche legers!

„Leven de hoofden die ze tot de zege hebben geleid!

„Moge de verbroedering der twee natiën eeuwig zijn!"

De pauselijke regering heeft aan al de bij het hof van Rome geakkrediteerde gezanten een protest ingediend tegen de gebeurtenissen in de Legatiën en de inmenging van Sardinie. Aan het slot van het dokument wordt de tusschenkomst der vreemde souvereinen ingeroepen, om het wereldlijk gezag van den paus in al zijne staten te herstellen.

Te Ferrara zijn de jezuïten door de bevolking genoodzaakt geworden die stad te verlaten.

ASSEN, 28 Julij.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Woensdag, 25 Julij. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{9}{16}$ percent. dito 4 pCt. $96\frac{13}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. $104\frac{5}{16}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $74\frac{7}{8}$.

Granen en Zaden.

Koolzaad lager; op September f 339, — Raapolie onveranderd; op zes weken f $35\frac{1}{4}$. — Tarwe prijshoudend. — Rogge stil en onveranderd. — Garst prijshoudend.

Gisteren werden alhier gevankelijk binnengebragt de personen *G. B.* en *W. P.*, beide kolonisten op 't derde gesticht te Veenhuizen, beschuldigd van het schrijven van een brief, met bedreiging van brandstichting, indien den geadresseerde hun niet f 25 deed toekomen.

— Als eene bijzonderheid verzoekt men ons mede te deelen, op de onlangs gehoudene Eeldermarkt, de beste koe van een der behoeftigste ingezetenen afkomstig was, en voor 138-„ is verkocht.

— Door HH. Ged. Staten is in plaats van wijlen den heer *D. H. van der Scheer* te Coevorden tot lid der commissie van bestuur van 't Museum van Oudheden enz. in Drenthe benoemd de heer Ds. *A. L. Lesturgeon*, Predikant der Hervormde gemeente te Vledder.

* Als iets zeldzaams kan vermeld worden, dat gepasseerde week door de visschers *Zwart* en *Flonk* van de Leek, in een wijk nabij Ter Heil, een monster-snoek is gevangen, die niet minder dan 12 Ned. ponden heeft gewogen.

breiding van de graanteelt in Noord-Amerika als hersenschimmig voor, omdat de hoeveelheid nieuw te bebouwen grond verre het getal handen overtrof. De Amerikanen hebben daarin door hunne werktuigen weten te voorzien Men berekent, dat door de thans gebruikt wordende nieuwe landbouw-werktuigen de arbeid van een millioen menschen uitgewonnen wordt, dat is de arbeid van meer dan den geheelen boerenstand in Nederland. De stad Chicago alleen bezit vijf fabrieken van landbouw-werktuigen, waarvan elk 100 tot 300 werklieden bezig houdt, men vindt die fabrieken te Rockford, Freeport, Geneva, Ottawa, Bloomington, Alton en andere steden. Voor 10 jaren had men in den Staat Illinois slechts een constructie-landbouwwinkel, op eene groote schaal ingerigt, waarin voornamelijk maai-werktuigen (reapingmachines) vervaardigd werden. Thans vindt men er een dozijn werkplaatsen, om maai-werktuigen voor gras en koren te vervaardigen, en bovendien aanzienlijke fabrieken van dorschwerktuigen, scarificators, zaai-werktuigen, verbeterde ploegen enz. Een agent van de fabrijk Mac-Cormick te Chicago verkocht op eene plaats in den Staat Illinois 250 maai-werktuigen gedurende een saisoen. Zulk een werktuig, getrokken door 2 paarden en bestierd door twee mannen en een kind, verrigt het werk van 12 personen In Illinois zijn 10,000 dezer werktuigen in gebruik. Men berekent, dat door de maai-werktuigen jaarlijks 20 millioen dollars aan arbeidsloon uitgewonnen worden.„

Dat men ook in ons werelddeel het voordeel van zulke werktuigen voor den landbouw inziet, bewijzen de wedstrijden die thans gehouden worden in Frankrijk en heden (26 Julij) in Belgie met maaiwerktuigen.

—

Iemand die een meisje ten huwelijk vroeg, doch te wel meenend was om haar omtrent zijne omstandigheden te misleiden, zeide haar, nog voor zij hem het jawoord gegeven had: „Ik beschouw het als mijne pligt, mejuffrouw, u bekend te maken, dat ik buiten mijn tractement, volstrekt geen geld van mij zelven heb en dat een oom van mij opgehangen is.„

„O bekommer u daarover niet„ gaf hem het meisje ten antwoord, „ik bezit evenmin eenig vermogen en heb zelfs in 't geheel geen tractement en al heb ik er mij ook niet over te beklagen, dat een mijner famieliebetrekkingen opgehangen is, kan ik er toch verscheidene aanwijzen, die zoo iets dubbel en dwars verdiend hadden.„

—

Op vriendelijke uitnoodiging van een' ongehuwden heer, maar die 't wel meent met de schoone sekse, plaatsen wij volgende gewigtige waarheid: „Wij nemen 100 als het getal aan, dat eene vrouw de meeste kansen tot huwen aanbiedt, van haar 15e tot haar 70ste jaar. Volgens statistieke becijferingen, treffen de kansen op verschillenden ouderdom aldus: Van 15—20 jaar, huwen er $14\frac{1}{2}$; van 20—25, 52, van 25—30, 18, van 35—40, $6\frac{1}{2}$; van 40—45, $3\frac{3}{4}$; van 45—50, $2\frac{3}{4}$; van 50—55, $1\frac{1}{2}$; van 55—60, $\frac{3}{4}$; van 60—65, $\frac{1}{4}$; van 65—70, $\frac{1}{10}$. Alles is voor de besjes dus niet verloren; maar die ooren heeft om te hooren, die hoore en worde geene oude vrijster„.

—

Borjl, 25 Julij. Als eene bijzonderheid verhaalt men ons, dat de onderwijzer *Brouwer* te Elsloo, die een liefhebber van den tuinbouw is, dezen zomer, niettegenstaande de sterke droogte, kruisbessen heeft verbouwd ter grootte van duiveneijeren, van welke een 25tal gewogen de zwaarte hadden van 250 Ned. wigtjes. Hij heeft 12 boompjes van deze soort in zijnen tuin, die altijd grootere vrucht dan gewoon voortbrengen, doch die hij door goede oppassing en des voorjaars door overvloedige begiering, nog steeds weet te vergrooten.

* **Annerveenschkanaal**, 24 Julij. Gisteren had onder begunstiging van het schoonste zomerweder de aangekondigde harddraverij plaats. Twaalf paarden dongen naar de uitgeloofde prijzen, tot die eindelijk behaald werden, de eerste prijs door 't paard van W *Bakker* van Harkstede, de tweede prijs door dat van W *Middel* van Wildervank, en de derde prijs door dat van *D. de Lange* van de Zuidwending, welke prijzen door den heer *Schukking* met eene sierlijke aanspraak werden uitgereikt. De avond werd in gulle vrolijkheid doorgebragt, terwijl het Veendammer muziekkoor niet weinig bijbragt tot opluistering van den regt feestelijken avond.

* **Nieuw Schoonebeek**, 24 Julij. De landbouwer *J. H. Holtershinken* alhier heeft, in dezelfde week waarvan uw berigt uit [illegible] spreekt, van rogge, die des morgens nog op den [illegible] stond, stoet gegeten voor vijf uur des avonds, en daarvan ook aan sommigen zijner vrienden aangeboden, hetgeen, naar men meent, nog opmerkelijker is dan des avonds brei van nieuwe rogge te eten.

* **Hardenberg**, 26 Julij. Bij het vervoeren van zoo genaamde bovenlanders, zijn de vorige week tusschen hier en Lingen tengevolge der buitengewone hitte eenige personen ernstig ziek geworden, terwijl een, na krankzinnig geworden te zijn, den volgenden dag een lijk was. Ook vernemen wij, dat in den Ham een 16jarig jongeling, die tijdens hij verhit was, zijn dorst leschte aan eene groote hoeveelheid karnemelk, binnen twee dagen is overleden.

* Niet alleen dat bij de jongste verkiezing alhier van de 62 stemhebbenden 58 billetten zijn ingekomen, maar zelfs ging de ijver zoo ver, dat zekere Schipper, die afwezig was, een voetreis van 5 uur heeft gemaakt om zijn billet in te brengen.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Ds. *J. G Schuuring* te Hoorn heeft voor de beroeping bij de Ned. Hervormde gemeente te Rotterdam bedankt.

Ds. *Lanrillard* te Leiden heeft voor de beroeping naar Amsterdam bedankt.

Advertentien.

Koekange, 25 Julij 1859. Bevallen van eene DOCHTER M. W. DAMSTÉ, echtgenoot van

J. J. DAMSTÉ

SCHOUW.

Het daartoe gecommitteerde Lid van het Hoofdbestuur van het Veenschap „de Oostermoersche en Zuidenveldsche Veenen van Eext tot Valthe ingesloten" maakt bij deze aan de belanghebbenden bekend, dat de ***SCHOUW*** in de negen Markten over ***VAARTEN, WIJKEN, BRUGGEN, DRAAIJEN, TILLEN, WEGEN*** en ***VOETPADEN*** en alle verdere aan de Schouw onderworpen voorwerpen, zal plaats hebben *binnen de eerste acht dagen van de maand AUGUSTUS e.k.*

Gieten, 25 Julij 1859

Het tot de Schouw gecommitteerde Lid van 't Hoofdbestuur voormeld,

C L. KNIPHORST.

TWEE

Verwersknechten

kunnen dadelijk werk bekomen bij R. KOOPMANS te Nieuw-Buinen.

2 Smidsknechten,

van goede getuigschriften voorzien, kunnen dadelijk vast werk bekomen bij H. HASPER, Mr. Smid te Assen. Brieven franco

Tegen 1o. OCTOBER e.k. worden gevraagd te **LEEK**, een **VADER** en eene **MOEDER** in het WERKHUIS, P. G. en zonder Kinderen, onder het genot van een jaarlijksch inkomen van f 80-00, met KOST, INWONING, VUUR en LICHT.

Militairen en Burgerlijke Gepensioneerden zullen de voorkeur verdienen. Inclinerenden gelieven zich *portvrij* te adresseren aan den Boekhouder-Diaken J BULTHUIS, te *Leek*, vóór den 15den Augustus e.k

Revalenta Arabica.

ANNA KLAZEN EITS, huisvrouw van M. J SJONGER, te Noordwolde in Friesland, leed sedert ruim 4 jaren aan eene zoo hevige maagkwaal, dat zij na het gebruik van eenig voedsel door ondragelijke pijnen gefolterd werd, tot dat de maag zich door braking weder van het voedsel ontlast had. Achtervolgens door 3 Doctoren vergeefs behandeld geworden zijnde heeft zij eindelijk tot de **REVALENTA** hare toevlugt genomen, met dat gevolg, dat zij van hare maagkwaal spoedig en volkomen hersteld.

Zij eet en drinkt thans alle spijzen, zonder hinder er van te hebben.

Oldemarkt.

C. VAN DER WENDEN.

Dat de Revalenta een bijzonder heilzamen invloed op de spijsverterings-organen uitoefent, daarvan kan zich iedereen, ziek of gezond, spoedig overtuigen; men gebruike het slechts acht dagen achtereen enkel voor ontbijt, en wij zijn overtuigd, dat de eetlust grooter, de functies geregelder, het bloed zuiverder, borst en hoofd vrijer zullen zijn dan gewoonlijk.

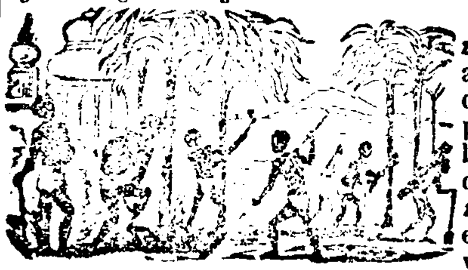

Al wie aan eene zwakke maag lijdt, aan hartwater, zuur, oprispingen, maagpijn, maagkramp, koliijk, aan spanning na den maaltijd, opgezetheid, misselijkheid en zenuwachtig beven bij het gebruik der handen, kan zich door DU BARRY'S Revalenta spoedig daarvan bevrijden

De prijs der ***REVALENTA*** is 87½ cts, f 2, f 3.50, f 8, f 16

Zij is te verkrijgen in het Verkoophuis en de bekende Depôts.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door F. VON WINDHEIM en Co, Verkoophuis, geteekend is.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. van der SCHEER
Dedemsvaart, H. L. v d. VECHT.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. JEULEN.
Noordwolde, JACOB VEENSTRA.
Oldemarkt, C. VAN DER WENDEN.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
en in de bekende Depôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 17—24 Julij. Ondert. Albert Tiegelaar en Johanna Streutker. — Geh. Okko Okken en Jantje Baas. — Bev. Geesje Benjamins geb. Fik, van d.; Reintien Mastenbroek geb. Nijkamp, van z; Willemina van Zijl geb. Boer, van z; Klaasje Kroezen geb. Pol, van d.; Geertje Klunder geb. Benjamins, van d; Hilligje van der Sleen geb. Veldman, van d.; Annigje van der Graaf, van d.; Albertien Martens, van z. — Overl. Warner ten Oever, 3 maanden; Siemen Bennekers weduwnaar van Gezina van der Veen, 53 j.; Grietje de Boer, 6 j.; Harm Kleine, 11 m.; Annigje Pietersen, 1½ j.; Liebegien Bartels Gort wed. van Harm Hendriks Vos, 68 j.; Grietje Meinen, 8 m.

BORGER, 17—23 Julij. Geb. Jan, z. van H. Stoker en J. H. Voorstok te Drouwen; Hilbertus, z. van E. Kamps en J. Hilberts te Drouwenerveen. — Overl. geene.

MARKTBERIGTEN.

Heerenveen, 25 Julij. Rogge f 7.00 a f 0.00 Boekweit f 5.40 a f 6.10 Boter per ¼ vat f 43.00.

Steenwijk, 25 Julij. Rogge f 6.75 a f 7.00 — Boekweit f 0.00 a f 0.00. Boter per ⅛ v. f 17.75 a 18.00.

Oldemarkt, 23 Julij. Boter per ⅛ vat f 21,25.

Noordwolde, 21 Julij. Rogge f 6.40 a 7.00. — Boekweit f 4 80 a 5.40. — Boter f 0.94 a 1.00 het Ned. pd.

Coevorden, 25 Julij. Rogge f 6.50 a f 6.80. Boekweit f 4.25 a f 4.90. Boter per ned. pd. f 0.65.

Groningen, 26 Julij.

Tarwe,	1858,	70 ℔	ƒ 7-30	Gerst,	N.Winter	54 ℔	ƒ 4-95
——	Oml.	72	- 7-70	——	dito	56	- 4 55
——	dito	74	- 8-10	——	Zomer	56	- 0-00
——	Old.	70	7-10	——	Knobbe	60	- 4-85
——	dito	72	- 7-50	Boekweit,	Zand	62	- 4-65
				——	dito	64	- 5-05
Rogge,	N. Inl.	66	- 5-75	——	N.Zwarte	64	- 4-85
——	dito	68	6-05	——	Veen	64	- 4-75
——	dito	70	- 6-35				
				Paardeboonen N.			ƒ 7-50 a 8-00
Haver,	dikke	40	- 3-75	Groene Erwt.			- 0-00 a 0-00
——	dito	42	- 3-95	Graauwe dito			-00-00a00-00
——	Voer	36	- 3-20	Koolzaad 1859			9-50a10-[illegible]
——	dito	40	- 3-65	Gort, grove			- 7-50 a 8-00
——	Zwarte	36	- 2-90	—— parel			-00-00a00-00
——	dito	38	- 3-20	Olie, raap p.v.			-33-00a00-00
				Boter, 1e soort.			-34-50a00-00
				—— 2e »			-32-00a00-00

Tarwe, Rogge en Boekweit in een doen. — Gerst 15 ct hooger verkocht. — Dikke Haver 10 ct., Voer en Zwarte 15 ct. hooger afgaande. — Boonen door schaarschheid hooger verkocht. — De aanvoer van Koolzaad bedroeg heden ongeveer 1600 last, goede kwaliteit, hetwelk tot iets lagere prijzen gedeeltelijk is verkocht. — Gort wel zoo aangenaam.

AMSTERDAM, 25 Julij. Kamper-Eilands HOOI f 14½ a f 17. — TARWE en ROGGE bij gerijven onveranderd, van Tarwe verkocht: 130 ℔ jar. bonte Poolsche f 310; 130, 131 ℔ nieuwe dito f 305; 129 ℔ dito f 307; 128 ℔ dito f 275, 280; — van Rogge: 124 ℔ Galatz f 188; 115 ℔ Petersburger f 166. — HAVER in een doen; 100/2 ℔ nieuwe Noord-Holl. f 5 per mud. — Garst en Boekweit zonder handel. — KOOLZAAD flaauw; oud Groninger £ 49; nieuw Friesch £ 56, £ 54½; op 9 vaten Olie dadelijk £ 56½; in Sept. £ 57; Nov. £ 59. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE dadelijk flaauw, op levering nagenoeg onveranderd; op 6 weken f 35¼, Bombay f 33; Vliegend f 34; 1o. September f 33¾, 34; October f 34, ¼; Nov. f 34¼, ½; Dec. f 34½, ¾; Mei f 35¼, ½. — LIJNOLIE traag, op levering prijshoudend; op 6 weken f 33¼; Vliegend f 32; 1o. Sept f 32, ¼; Oct, Nov. en Dec. f 32¼, ¼. — HENNEPOLIE op 6 weken f 37¼; Vliegend f 36. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 60 a f 66. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 8 a f 10½.

SCHIEDAM, 23 Julij. MOUTWIJN f 15 per vat contant voor enkele posten besteed. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 18½ a f 19 per vat contant bij partij.

Veemarkten.

GRONINGEN, 26 Julij Ter markt van heden waren ongeveer 250 runderen aangevoerd en was de handel in melk- en kalfkoeijen vlug, prijzen der kalfkoeijen van f 100 tot f 120 a f 160; melkkoeijen van f 70 tot f 110 a f 130; vetten bijna niet aangevoerd; van schapen was een tamelijke aanvoer en de handel vrij vlug; van varkens was eene groote partij ter markt en de handel traag, ouden van f 23 tot f 32 a f 40; jongen van f 5 tot f 12 a f 20.

LONDEN, 25 Julij. De aanvoer ter veemarkt bestond uit: 4140 runderen, 275 kalveren en 28,900 schapen, die allen veel lager waren.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1859.

	pCt.	25 Julij.	26 Julij.
Nederl. W.S.	2½	63⁹⁄₁₆	63¾
—	3	75½	75⅝
—	4	96¾	97¹³⁄₁₆
Amort. Synd.	3½	94½	
Handelm.	4½	128⅛	128
O. I. Leening	4	95¾	96⅛
Aand. H. Spw.			
—— R.——	4½		
N. B.	½		
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl Hope	5	104¼	104⅜
Cert. 1831/33	5	88½	89
Dito 1840	4	85¼	
— Stieglitz	4	85⅞	86¼
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	94⅝	94¾
— 1855 6eS.	5	100⅝	100⅞
— van Ass.	6	65⅞	66

	pCt.	25 Julij.	26 Julij.
Polen			
Aand. fl 500	ƒ	154	154⅛
Obl.	4	79⅜	79⅜
Spanje, Obl.	1½	31¾	92
Obligatien	3	44	
Binnenl.	3	41¹⁄₁₆	40¹⁵⁄₁₆
Amortisable		9¾	9⅝
Bewijz. Coup.		4³⁄₁₆	4³⁄₁₆
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
—— ——	4		
—— Metal.	5	58¾	58⅝
— RenteA.	5	74¾	75
— Nation.	5	62⅝	62³⁄₁₆
—— ——	2½	31¼	31⁵⁄₁₆
Belgie, Cert.			
Rothschild	2½	51½	51⅝
Portug., Obl.	3	44⅜	44⁹⁄₁₆
Brazilien	5	99	99
Weener aandeelen	4		

25 Julij. Nationale fondsen waren heden nagenoeg onveranderd; van buitenlandsche waren bij levendigen handel Oostenrijksche en Portugesche zeer willig gestemd.

26 Julij. De markt was heden algemeen iets minder geanimeerd, alleen in Oostenrijksche fondsen was de handel van eenig beteekenis.

Historische anecdote omtrent PIUS IX.

Tegen het eind der vorige eeuw begaf zich eene voorname familie uit den Kerkelijken Staat, met name de familie van den graaf Mastai naar haar landgoed, dat op een afstand van ongeveer zes mijlen van Rome verwijderd lag om aldaar den zomer door te brengen. Een der kinderen dezer familie, de kleine, levendige Giovanni, legde eene bijzondere vriendschap aan den dag voor een herdersjongen uit den omtrek, Domeniconi Guide genaamd, met wien hij dagelijks door bosch en veld ronddoolde.

Op zekeren dag moest de herdersknaap eene boodschap verrigten naar eene naburige Villa en de kleine Giovanni wilde hem daarheen vergezellen. Na daartoe van zijne ouders verlof bekomen te hebben, huppelde hij met zijnen getrouwen vriend en medgezel vrolijk langs bosch en veld en bereikte eindelijk den oever van een diepen stroom, op welks oppervlakte hij eene ontelbare menigte kleine visschen zag zwemmen. Hij bleef op den oever staan om die kleine diertjes eens goed op te nemen, toen bukte hij voorover om er eenige van te vangen, maar op het oogenblik dat hij zijne hand in het water wil steken, glijdt hij uit en hij stort voorover in den stroom. Doch hij werd door de Voorzienigheid bewaakt en in Hare hand werd de herdersknaap Domeniconi, die een goed zwemmer was, het middel om hem te redden, die eens den Pauselijken troon zou beklimmen. Verscheidene tientallen jaren vinden wij Domeniconi Guide weder; gebukt gaande onder den last der jaren welligt ook onder zijne ellende, was hij steeds het dorp blijven bewonen, waar hij het eerste levenslicht aanschouwd had, en tot troost in zijnen ouderdom was hem slechts eene dochter bijg bleven om zijne armoede met hem te deelen. Op eens vatte hij het kloekmoedig besluit op zich aan den Paus voor te stellen, wien hij, ongeveer eene halve eeuw geleden, het geluk had gehad het leven te redden, en de herinnering aan deze daad gaf hem den moed Fiano te verlaten, om met zijne eenige dochter te voet den togt naar Rome te aanvaarden. Aldaar aangekomen, en terwijl hij in de straten der groote stad ronddwaalde, en op een middel peinsde om Zijne Heiligheid een verzoekschrift te doen toekomen of eene audientie te verkrijgen, was men juist begonnen de maatregelen uit te voeren, die de gouverneur tegen bedelaars en vagebonden had ontworpen, zoodat Domeniconi, te gelijk met vele anderen, in verzekerde bewaring werd genomen, om zich voor de politie te verantwoorden.

Maar dit was juist zijn geluk, want daar hij anders welligt te vergeefs een weg tot den Heiligsten Stoel zou gezocht hebben, werd zijne geschiedenis nu spoedig bij den Paus bekend. Deze gaf uitdrukkelijk zijn verlangen te kennen den makker zijner jeugd weder te zien en zijne oude doch nooit verjaarde schuld te voldoen. Daarop liet de Paus beide vader en dochter in zijn rijtuig naar Sinigaglia brengen, nadat hij last gegeven had aan een zijner betrekkingen aldaar woonachtig, den ouden man, zoolang hij leefde, een voldoend jaargeld uit te betalen, en de dochter eene rijke huwelijksgift te schenken waarmede zij een huwelijk naar haar keus zou kunnen aangaan.

Gedrukt bij GRATAMA *te Assen.*